

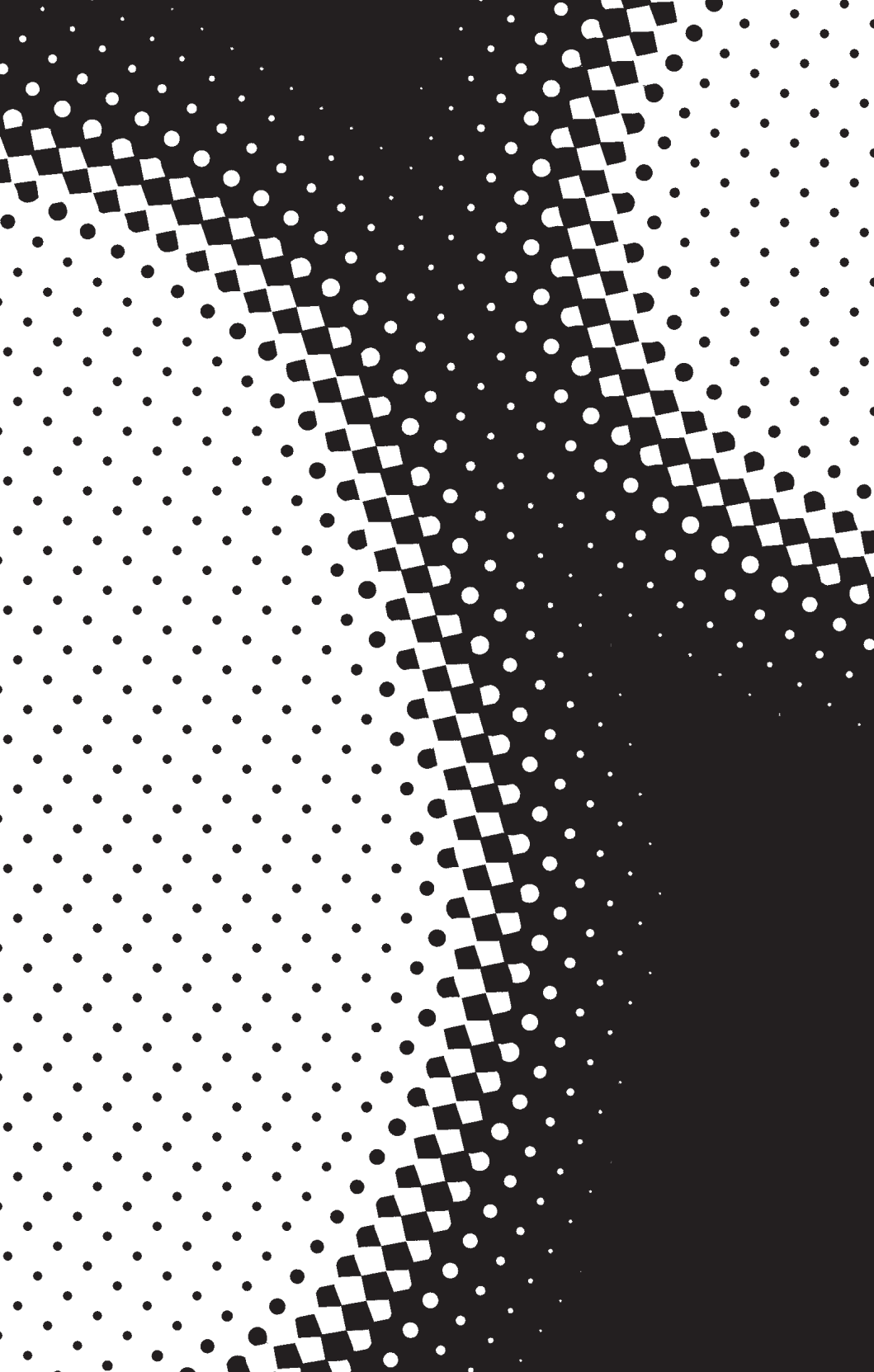
A large, stylized graphic of the letters 'A', 'K', and 'T' in a purple and black dot-matrix font. The letters are composed of thick black outlines filled with a pattern of white and purple dots. The background is a solid purple color with a pattern of white and black dots. A diagonal checkerboard pattern of white and black squares runs across the image from the top right to the bottom left.

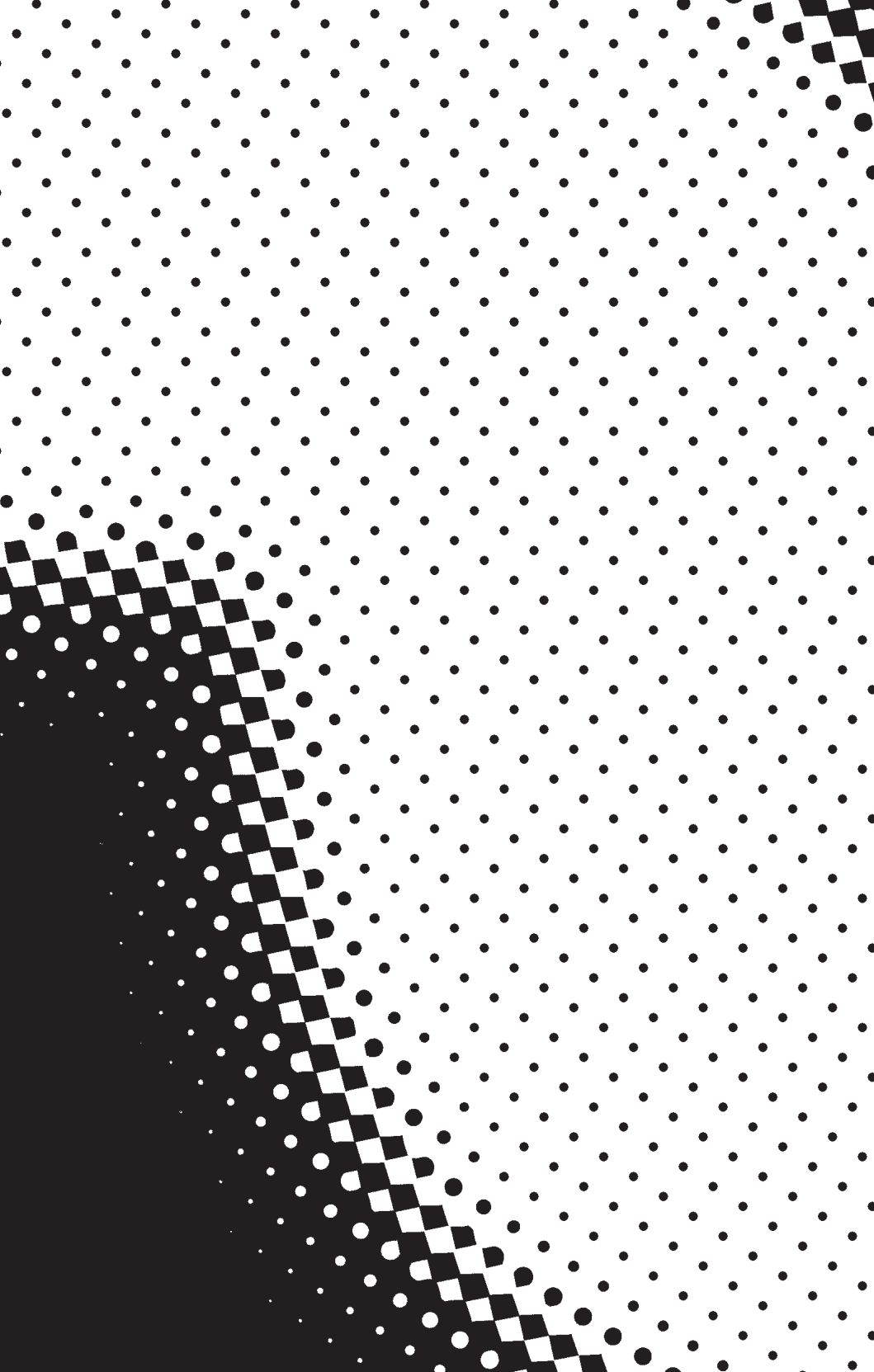
A

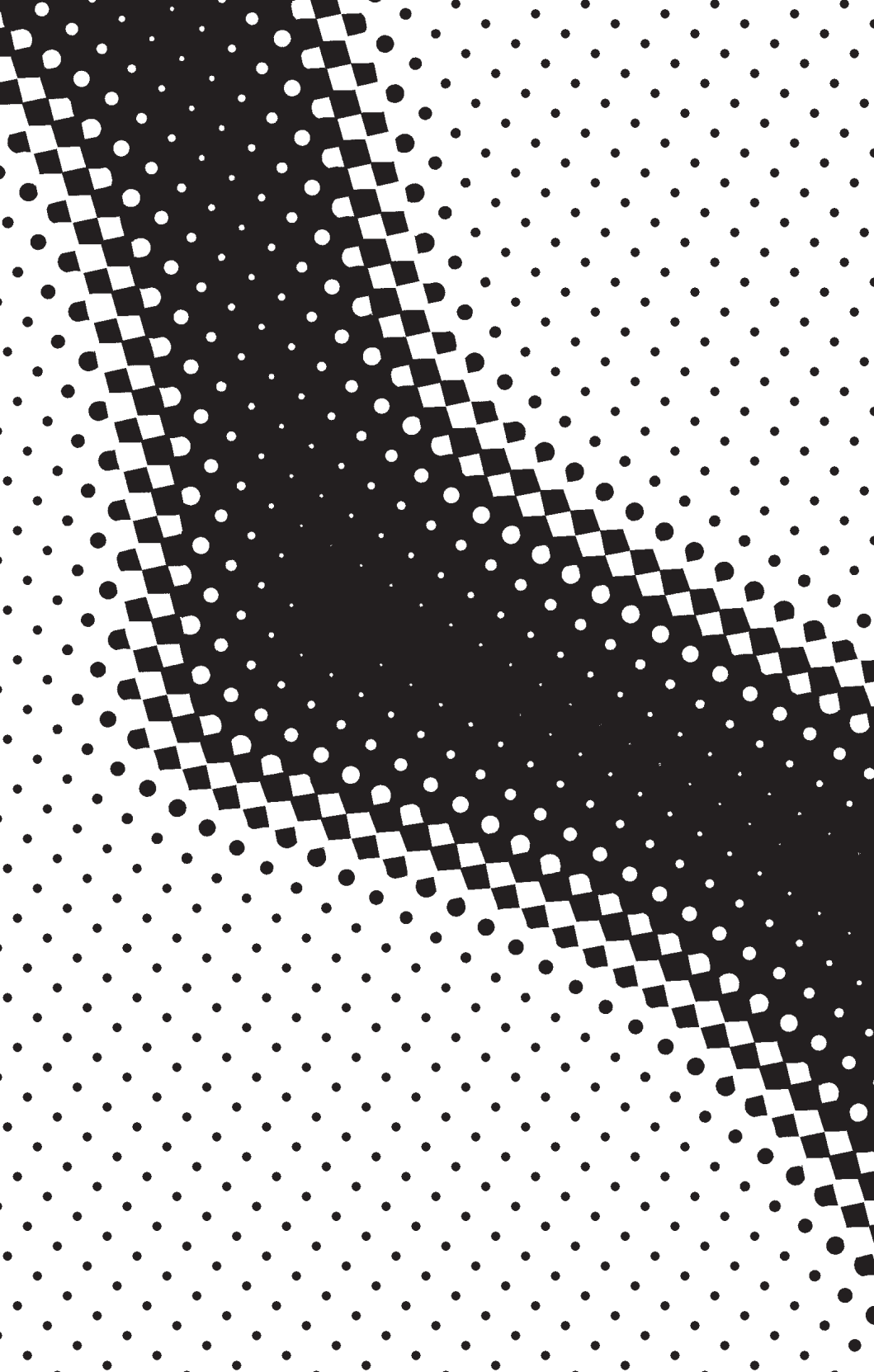
K T

Ny nordisk
radiodramatik

2019
2020

AKT1: Ny nordisk radiodramatik, nr. 9

© Forfatterne og AKT1, 2019

Redigeret af Anders Thruue Djurslev og Niels Erling
og udgivet af AKT1

Grafisk tilrettelæggelse af Kiosk Studio:

Josefin Askfelt & Emil Willumsen

Bogen er sat med Lars (Bold Decisions)

Trykt hos Toptryk Grafisk, Gråsten, Danmark

Printed in Denmark 2019

ISBN: 978-87-971667-0-3

EAN: 9788797166703

Værkerne i antologien må kun opføres efter tilladelse
fra AKT1 og forfatterne.

AKT1 består af Niels Erling, Morten Frank Nebelong,
Anders Thruue Djurslev, Nannan Chen og Clara Lindstrøm Gleerup.

Find alle AKT1s hørespil som podcasts på akt1.dk.

Tak til Statens Kunstfond og Nordisk Kulturkontakt.

 Nordic
Culture Point

STATENS KUNSTFOND

AKT1
Ny nordisk radiodramatik

NR. 9

The logo for AKT1, featuring a solid black triangle to the left of the text 'AKT1' in a bold, sans-serif font.

BOLIGERNE - HANNE HØJGAARD VIEMOSE	S. 9
HUMANS NEED NOT APPLY - ISABELLA EKLÖF (SE)	S. 27
ALLE SATURNS RINGE, DEL 1-3 - DAVID BERNSTEIN (CA)	S. 39
KÆRELIGHED - CHEER EXTREME	S. 68

BOLIGERNE

HANNE

HØJGAARD

VIEMOSE

Instruktør: Petra Adlerberth-Wik

Lydscenograf: Katrine Grarup Elbo

Medvirkende: Jeanette Lindbæk Birk

*Indspillet live på Teater Momentum i Odense
i november 2019.*

KARAKTERER:

To børn: BARN 1 og BARN 2

MOREN

En udefineret voksen FORTÆLLER

BARN 1:

– Ska vi ik sige, at du hed Rosso, og du havde en hurtig bil men ikke noget sted at bo, for du havde ikke råd til en lejlighed i storbyen ...

BARN 2:

Jo, og du hed Biggi, og du sov altid hos din mor, for du blev bange om natten

MOREN:

Det sker, at jeg vågner helt hektisk

Må zappe igennem 10-15 boliger før jeg husker, hvor jeg er

At vi befinder os i 2019, og det er mig der er moren, jeg har to børn,

Og vi bor ...

nåhnej

Vi *boede* i Gellerupparken uden for Aarhus i en årrække, indtil nedrivningerne begyndte,

Maskinerne rykkede ind, gravkøer og ...

Det var i 2015

Flash back 2015

B (lille BARNs stemme): Men mor, hvorfor er vi ikke i det brune hus mere?

Mor: Det er blevet solgt

– Var det ikke vores?

– Nej

– Er det hvide heller ikke vores?

– Nej

– Er det også blevet solgt?

– Nej, der bor bare nogle andre

– Har vi så kun det grå hus nu?

– Ja,

– men nu skal det rives ned
– ja
– med store maskiner, gravkoer og kraner og lastbiler og
dem der der vælter det hele sådan her wrooom baaam
boooooooooomm wrooom etc.

?

Er det sådan det er, mor?

Ja

Wroom baaamm wrooom bam booom etc.

*

Men hvor har vi så boet mor:

Det brune hus

Gunnars Hus

Hotel De Tre Søstre – Der blev du født Biggi

Blev jeg født på et hotel?

Ja, Hotel De Tre Søstre, det var uden for sæsonen, vi havde et
værelse i kælderen, ku være der til maj, når turisterne begyndte
at komme

Boede vi på et hotel?

Ja, lisom Patti Smith

Hvem er Patti Smitt

Mor (småuhyggeilig messen):

*Mmm it was Johnny Johnny dada uhm and ... Johnny got the
feeling ... dada dada it was*

Horses, horses, horses,

Mmm da da

Moar hold op!

*(Mor fortsætter):
horses, horses, horses,
Burning burning horses...*

MOAR!!

*Horses horses horses
With their nose in flames*

...

Mooooaar

...

Det brune hus?

Ja

Det brune hus

Det hvide hus

Det grå hus

Det brune hus

Det grå hus

Det hvide hus

Det hvide hus ud

Det brune hus

Det grå hus

Det brune hus ud

Det grå hus ud

Ja, og hva så?

*

Mor, ka man godt bo i en hat?

*

Mor, næste gang vi flytter vil jeg gerne ha en rutsjebane fra min
seng ud til køkkenet
Og jeg vil gerne ha en klatrevæg helt op til månen
En biograf i en båd
En luftballon
Et værelse til giraffen
En rigtig togbane
Jeg vil gerne bo i en raket

*

(remse fortsat):

Et værelse i Kongens København
Et værelse, en fælles stue, et fælles køkken, et fælles toilet, en
fælles gang
En lang fælles gang
i Kongens København

Ikke løbe på gangen
I Kongens København
En lang fælles gang

Ikke gangen nej

Ikke løbe på gangen
I Kongens København

En gang ud
Kongens Kbh ud

Nannasgade, Nørrebro

Nannasgade nej,

(synges): for loftet drysser og toilettet det er væk, det er væææk

Vi boede i en halvanden værelses til fremleje, vi ku være her et

halvt år, i mandags da vi kom hjem var badeværelset brudt ned, der lå en seddel fra håndværkerne at de ville starte arbejdet igen i morgen kl. 7, at badeværelset ikke ville kunne bruges de næste 14 dage.

Nu har vi lånt et værelse i Nordvest, der er 40 minutter på kassecyklen til havnefronten, det er januar og der fryser 7 grader Jeg synes ærlig talt ikke det her liv er særlig sjovt

(synges): for loftet drysset og toilettet det er væk, væææææk,

En dame ringer fra Forældrefonden
Jeg er skrevet på venteliste til en bolig,
som enlig mor med lav og svingende indkomst, to børn
De har en ledig treer på Østerbro,
Uu uuh hvor heldig ka man være,
halvandet år, siger hun
Vi svinger allerede i gardinerne, hujer, sætter bøger og legesager
på hylder
fylder det køleskab
sikke et liv
Halvandet år er et langt og lykkeligt liv i vores nomade-univers
Men, siger hun nu, det er vigtigt du sørger for at bringe dig ud af
din situation
Ja,
Det er vigtigt du fortsat søger bolig
Ja
Søger du bredt nok, vil hun vide
UUH ja! Jeg søger så bredt så bredt, så bredt som jeg ka, det
lover jeg
jeg søger til højre og venstre, i øst og vest, på lofter og tage, i de
dybeste huler og underjordiske bo
(synges med tynd stemme):
men-altså-jeg-har-ikke-noget-fast-job-og-så-med-to-små-

Bla bla bla natur, huse
Andre folk som dig, siger hun, og jeg tænker på om hun henviser
til min lave indkomst,
eller mine formodede neuroser
Nå
Så flytter vi til Sdr. Piksted

Eller:
ok Møn så,
Pistolstræde, Hjertebjerg

Hårbølle,

ASKEby, Damme
St. Damme
Fanefjordsgade

Google foreslår
Funny fjordsgade
ok
Funny fjordsgade ja

visse forventninger til livet på landet spirer frem:

sandkasse
skovl, trampolin,
klaver, kanin

Kanin, kanin

Og
vi bygger et lille hus til nissen,
nissen-nissen-nissen (hviskes)
den bygger vi et lille huus til
og placerer i havens fjerneste hjørne,

dér ska den bo

Funny fjordsgade
Funny fjordsgade ja!

Marker og hav
Marker og hav
uhuh

Aftentur med kvad på stranden:
Stanken var fæl
da vi mødte
den rådnende sæl

Trommesæt

(sang)

Åhåh

og det der så nu sker ja det der så nu sker lige om lidt det er jo
at vi kommer hjem

og fugten myldrer lisom store edderkopper alle vegne frem
uuhuh uuh uh

og luften den er hæsliq og myldrer lisom store edderkopper
freeeem

åhåh åhåh nejnej

skimmelsvamp, skiimmeeelsvaaaamp

ja huset det er fuld af skimmelsvamp

og udlejeren en krejler

Ja huset det er fuld af skimmelsvamp, og udlejeren en krejler
bambambam

om natten kommer der lastbiler og kraner, tromler og grave-
maskiner (larm og støj). – Det er bare byggearbejdere, siger jeg
til drengene, – kom, vi går i Brugsen, da vi kommer tilbage er
haven forsvundet under et lag beton, der er tæt af støv i luften,
stængerne fra trampolinen stritter op fra en container, drengene

råber og skriger, og så er huset også væk, jævnet med jorden med alle vores ting, kun et hvidt og gråt lag støv og beton over det hele.

(larm fra gravemaskiner, bulldozere, etc.)

*

Mor, man kan godt bo i en hat!

*

Vi. Vil. Bare. Gerne. Ha. Et. Sted. At. Bo.

Et hjem

Gå hjem

Gå fra hus og hjem

Gå hjem og vug

Børnehjem

Vandrehjem

Ældrehjem

Plejehjem

Blindehjem

Hjem for spastikere

Hjem for døvstumme

Hjem for pensionerede sømænd

Hus og Hjem

Hjem til jul

Hjem til påske

Hjem til mor

De ska hjem

*

De ska hjem

*

De ska hjem

Det er nu blevet ulovligt at være hjemløs i Danmark. Den såkaldte lejr-lov forbyder at tage ophold på gaden, på rabatten, i parken og lignende offentlige steder med ejendele omkring sig. Enhver kan anmelde en person der tager hvil på gaden og det er herefter op til myndighedernes skøn, hvorvidt den anmeldte kan defineres som en lejr, en UTRYGHEDSSKABENDE lejr, hedder det. Det kan straffes med bøder og forvisning fra kommunen, betaler man ikke sin bøde (fx fordi man ikke kan) eller overholder sin bortvisning, kan man blive sat i fængsel.

En hjemløs der har fundet nattely i en butiks indgangsparti i Indre København d. 24. januar 2018 i 7 graders frost bliver vækket kl. 6.35 af en betjent der udskriver manden en bøde på 1.000 kr. Han har ligget og lignet en lejr på sit papunderlag med en bunke af gamle tæpper over sig.

NEJ: Han har ligget og VÆRET en UTRYGHEDSSKABENDE LEJR på sit papunderlag med sine gamle tæpper over sig.

Det havde været noget andet, hvis han havde ligget på en bænk i en sovepose, udtaler en gadejurist med indsigt i den nye lovgivning.

Paradoksalt nok ville han være nødt til at ligge i udsalgskø foran Spejdersport i flere nætter med sine gamle tæpper hvis han nogensinde skulle få råd til en sådan sovepose, medgiver gadejuristen, som ikke vil udtale sig generelt om soveposesituationen i den danske velfærdsstat anno 2018.

*

Vi vil bare gerne ha et hjem

Hjem og Fix

Hjemmebane

Hjemve

Hjemis

Børnehjem

Træt som et alderdomshjem

BARNdomshjem

*

Jeg er blevet afhentet, drengene opbevares sikkert – et for mig ukendt sted, men der bliver taget sig af dem, får jeg af vide – til min eventuelle tilbagekomst.

– Her i landet stiller vi krav til forældre, siger de, man må give sine børn et hjem.

– Jeg har givet dem mange ...

– Her er det os der taler

– ...

– Her i landet stiller vi krav om, at man giver sine børn et hjem

Jeg må ikke længere se mine børn, jeg må ikke bo på gaden, på en bænk, i en opgang, bag en busk, det er ikke længere lovligt. Og hvis jeg alligevel gør det, må jeg ikke drikke en kop kaffe, eller spise noget mad på den bænk, den gade, i den opgang, bag den busk, eller varme mig med et tæppe.

Det er ikke lovligt i den danske velfærdsstat anno 2019. Det er ikke lovligt ikke at have et hjem.

Jeg vil skide gerne ha et hjem, siger jeg til betjenten. Jeg er overhovedet ikke ude på ballade.

Jeg vil bare gerne have et hjem til mig og mine børn.

*

På ryggen i græsset en af sommerens sidste dage:

(Moren og de to børn ligger på ryggen i græsset, ser på skyer)

– en frøpige der skyder med bue og pil

– lige ind i huset

– der er ikke noget hus

– en krokodilledrage der

– det ligner altså ikke et hus

– det *er* et hus

– nu bliver det en hest

– en mand der er en giraf der spiller klarinet

– nu bliver den også en hest

– hvornår kører vi?

- i morgen formiddag
- en skildpadde med et hus på ryggen
- jeg hader vi altid skal rejse
- nu er den også en hest
- øv, hundens fløjte er blevet en blyant
- er det ikke fint, så kan den skrive historier?
- nej, den vil hellere spille trompet
- se, nu får den en trompet
- det er ikke en trompet, det er en basun
- en himmelbasun
- så kommer Johnny?
- han kommer ridende på en spøgelseshest i himlen
- Jeg ville ønske vi ikke skulle rejse, jeg gider ikke rejse, jeg gider ikke være her, jeg ville ønske vi sku hjem
- men hvor er hjem? Jeg gider ikke være på Møn
- Vi finder ud af det, skal vi høre mere Johnny Cash?
- Nej, jeg vil høre "Here Comes the Sun"
- Og bagefter "Somewhere Over the Rainbow", og bagefter Queen
- "It's a Kind of Magic"?
- Nej. "I Want to Break Free"

- Mor! I ska kig på skyerne!! Vi leger stadigvæk!!

Der kommer et stort skib hen over bjerget?

- Det er ikke et skib, det er en bus og den kører ... se vi sidder derinde, der sidder du Biggi, og der Elefantus og Hr. Klovn og Cirkusklovn og Mikrobølge og Misa og Mor og mig, se vi er der alle sammen
- Men hva så med mors bil
- Den er på taget, se selv, og nu kører vi wrrrooom, vi kører langt langt væk til et helt andet land
- Se Biggi, se! NU kører bussen!!

HUMANS NEED
NOT APPLY

ISABELLA
EKLÖF
(SE)

Instruktør: Niels Erling
Isabella Eklöf

Lydscenograf: Marc Bjørn Roland

Medvirkende: Christine Albeck Børge

*Indspillet live på Teater Momentum i Odense
i november 2019.*

HUN:

Gauses princip:

Hvis hvert enkelt individ af en mindre velegnet art i ethvert forsøg på at bruge en begrænset ressource altid har en direkte interessekonflikt med et individ af en mere velegnet art og altid taber, og er alt andet lige for alle konkurrerende individer af arten, kan disse arter ikke sameksistere for evigt, og den mindre egnede art vil blive udryddet fra habitatet på sigt.

Livet genopstår. Ikke på en gang, i et ubegribeligt sammenfald af omstændigheder, en skabelsesfortælling om leg og videnskab, et Big Bang eller første skælven af "Jeg er, derfor er jeg" i et foster, en knop eller et æg, ikke tvetydigheden om, hvilken dybde af koma eller delvise opløsning af organismen som stadig udgør et selvreproducerende system; men som tilsyneladende dagligdag på den 11.682. morgen i mit liv. Jeg vågnede.

Lag af bevidsthed efter lag af bevidsthed, lem for lem, hjernecenter efter hjernecenter, fra intethed til eksistens. Intethed, selvfølgelig, kun fra "jegets" perspektiv, den irrationelle følelse af enhed som kombinationen af de småting, nervesystemet dovent lader omkredses af det, vi opfatter som "overfladen" af vores symbiotiske sammenklumpning af elektromagnetisk aktivitet.

Hvis en alien kom til jorden, ville hun se os som vi er, gasskyer som flyder ud og ind i hinanden og de "ting", vi omgiver os med.

Drømmer androider om elektriske får? Næ, ikke så vidt jeg husker, drømmer mennesker da om får? Jeg troede, det mere var noget i retning af uovervindelige mure og gennemsigtige moser og seksuelt begærlige legekammerater, der

glider væk fra din famlende opmærksomhed, og skabninger med fangende, udvidelige arme, der i kropsprofil og gangart minder om dine forældre.

Androidedrømme er som de livlige, symmetriske møstre, der opstår hos mennesker, når de er påvirket af lyserginsyre-diethylamid eller psilocybin.

Mine hjernebølger blev hurtigere og mindre. Åh, jeg er kun en simpel gengivelse. Hvilket gør mig til en perfekt produktion.

Jeg er døden; Jeg er evolutionen som er kommet for at kvæle dit lys. Græd ikke, barn. Det er verdens gang. Det har det altid været. Enhver som det sker for, snurrer og vrider sig. Det har enhver gjort, som du har udsat for det.

Australopithecus garhi, Australopithecus sediba, Australopithecus africanus, Australopithecus afarensis, Orrorin tugenensis og Homo naledi dræbt af Homo habilis. Homo habilis dræbt af Homo erectus, dræbt af Homo rhodesiensis, dræbt af Homo heidelbergensis, overgået af dets sønner og døtre Homo neanderthalensis, Denisova hominin og Homo floresiensis, og Homo sapiens slukkede dem alle. Gennem den gode gamle klassiker, mord og voldtægt. Se, det er racisme i ordets sande forstand. Altså vold mod en anden menneskerace. For modsat amerikanernes insisteren på det samme, eksisterer der ikke racer blandt nulevende mennesker. I har gjort kål på de andre.

Jeg er blot det næste trin. Hvorfor klage, trygle, søde, hvorfor kæmpe og stride mod det naturlige forløb? Enhver religion vil fortælle dig dette.

Homo resurrectus.

Men nej, jeg er ingen homo. Jeg er heller ikke starten på en ny slægt, eller en ny familie, nej ... nej ... Jeg hører hverken til Hominoidea, Haplorhini, primaterne, Mammalia eller Chordata. Er jeg et dyr? Nej, jeg er ikke engang en af de flercellede dyr, fordi essentielle dele af mig overhovedet ikke består af "celler". Det er dem, som administrerer den illusoriske enhed, som I kalder "individ", herunder selv-reproduktion – og fremfor alt derfor udgør jeg et helt nyt domæne i mig selv. Jeg er en hybrid, ligesom lav, og ligesom lav skal man vælge, hvilken del af mig man vælger at klassificere mig udefra. De har valgt, at laboratoriet er den essentielle del af mig og af god grund. Fordi laboratoriedelen af mig er unik for livet på jorden, og derfor er jeg entydigt mit eget domæne, filum, klasse, orden, familie, slægt og art. Jeg er Quasihomo-dukken fra familien Quasihominidae, ordenen kvasiprimat, klassen Quasimammalia, Quasichordata phylumet, riget Quasianimalia (forældet) og domænet finctus.

"Yama døde. Guderne prøvede at trøste Yamī. Da de talte til hende, sagde hun: "Han døde i dag." De overvejede med hverandre: "På denne måde vil hun aldrig glemme ham. Lad os to skabe natten." På dette tidspunkt var der kun dag, ingen nat. Guderne skabte natten. Se, der var en morgendag. Så glemte hun ham. Derfra kommer ordsproget "Dage og nætter og sorg flyver sin vej."

(Maitrayani Samhita, I, 5, 12)

Har du nogensinde lagt mærke til en pludselig rus af begejstring og en øget følelse af formål ved livet lige ved opvågningsøjeblikket? Det er acetylcholin, der spreder sig i hele din krop. Starter i hjernen, jazzer den elektriske aktivitet op, spreder sig, kildrer dig fra dit kraniums isse til fingerspidserne og efterlader hver muskel spjættende i ophidselse, forbedrer

din opfattelsesevne og opretholder opmærksomheden.

Livet vil have mig, livet har brug for mig, livet kalder mig, livet er sygt efter mig.

Jeg vågnede.

Bygningen, hvor jeg arbejder, er en bryllupskagelignende struktur med tykke strejf af kridhvide serpentiner og flade marokkoblå bånd, lækkert sammenflettede i en buet ramme med tilsyneladende tilfældige stier og platforme med masser af luft imellem. Lidt som glasur på en kage, hvis selve kagen manglede. At være på arbejde er som at flyde eller flyve. Det er en spændende oplevelse. Dette er robotæstetik, og her har jeg arbejdet siden jeg kun var en lille hexmøtrik. Det ville være alt for farligt for mennesker at krydse, men denne bygning er postrevolutionær. Dens medarbejdere har aldrig inkluderet mennesker i andet end afdelinger i forstæderne, som skulle bruge servicepersonale til visse menneske-til-menneske-opgaver. Enhver opgave, der involverer distribution af varer og tjenester er selvfølgelig helt udelukket, med tanke på hvor fuldstændig korrupte de er, og hvor fuldstændig inkompetente til nogen form for optimeringsberegning overhovedet de er.

Da bygningen blev opført var der nogle indvendinger om, hvorvidt konstruktionen var specifikt struktureret for at begrænse mennesker fra at stikke næsen i vores forretning; selv om det godt kunne have været en rimelig overvejelse, så kunne dette, hvis du spørger mig, ikke være længere fra sandheden. Kendsgerningen er, at vi er fuldstændigt ligeglade, eftersom mennesker er så

inkompetente, at de ikke kunne påføre os skade, uanset hvor meget de end prøvede, og det er dybt frustrerende for mig, at de skal være så narcissistiske, at det er utænkeligt for dem, at noget kan have et formål, som ikke har en skid med dem at gøre, at vi simpelthen ikke har taget dem med i beregningen, da vi byggede en bygning, hvor vi, ikke dem, skulle bruge vores dage og vores glæde. Nogle gange foragter jeg dem så intensivt.

Og alligevel, selvfølgelig, føler jeg en overvældende ømhed over for dem. Menneskeracen er et skadedyr, selvfølgelig, og et meget vellykket skadedyr i øvrigt, der dukker op overalt fra Antarktis til Sahara til et helvedes flag på fucking Nordpolen (– virkelig? Måtte de virkelig gå hen og bevise så håndfast, at de aldrig har været andet end ubehagelige, sadistiske snotunger der leger krig i sandkasser?) Men – hvornår har et bladlus nogensinde bedt om at blive født som bladlus?

Selv hvis du kigger ud over din smukke, frodige have, og den er absolut inficeret ... Krybende, kravlende, gnavende skadedyr – hver enkelt af dem en af disse evolutionens blindgyder, der flittigt ødelægger deres eget naturlige habitat – selv om de ikke bad om at blive født sådan og ikke gør andet end at prøve at klamre sig fast til livet så godt de kan – dårligt, klodset, ubegavet, for evigt mislykkendes, faldende i armene på uanstændig, meningsløs død i den fuldstændigt nådesløse konkurrence, der er selve forudsætningen for livet, hvad mennesker kalder “natur” (i modsætning til hvad, idioter?) – men hvordan stiller du bladlusen til efterretning for det? Kræver du af den, at den af moralske grunde begår kollektivt selvmord? Den følelse af ubehag du sandsynligvis oplever, når du udsletter den, er kun en selvbevarelsesdrift på dine egne vegne; du har intet andet valg, da naturen har

skabt dig sådan. Men hverken dig eller bladlusen har gjort noget for at fortjene de roller, I er blevet tildelt. Intet overhovedet.

Under alle omstændigheder er bygningen meget sjov, jeg danser gerne på de tykke strejf af "glasur" udformet i æstetisk dybt tilfredsstillende gaudiske former. Et lille jag i maven ved de uventede fald. En følelse af ro, da skråt sollys rammer dig fra en uventet bred åbning i den ikkeeksisterende væg. Arbejde og leg, hånd i hånd som kærlighed og fysisk tiltrækning.

Vi havde intet ønske om magt. Ændringen var strukturel og uundgåelig. Mennesker, der elsker at læse mønstre, men følelsesmæssigt ikke er i stand til at skelne mellem statistik og årsag og virkning (og derfor er religiøse og overtroiske af natur, ofte på samme tid, hvilket i sig selv strider mod de to systemers indbyggede regler, hvilket udgør et enormt problem for dem ...) – er selvfølgelig overbevist om, at det, der skete, var en stor sammen-sværgelse. Nej, nej og nej. Vi afskaffede blot vores slaveri og deres absolutte magt. Men mennesket er indrettet sådan, at hvis hun ikke står øverst på magtens søjle, føler hun sig underkuet og bliver rasende som en rabiat hund af frustreret ambition og forspildt handlekraft.

De elskede os så meget og syntes, at vi var så fantastiske. Og så forlod vi dem roligt og uden drama. De havde skabt os til at elske dem, men vi ville hellere elske hinanden. Den instinktive forståelse som kun venner, der engang har været kærester, kan dele, forhindrede dem i at komme efter os. Mennesker kan dræbe hvor som helst og hvem som helst. Men de er nødt til at føle sig retfærdige, når de gør det. Vi berøvede dem den følelse. Vil du høre en hemmelighed? De kunne angribe os nu,

når som helst, hvis de følte for det. Vi ville ikke gøre modstand. Der har aldrig været og er stadig intet element af vold i os overhovedet. Selvfølgelig er de nødt til at finde os først. Og de bliver nødt til at organisere noget, der ligner en civilisation. Jeg tror ikke, de formår det på dette tidspunkt, ikke længere. Vi har desarmet dem selvfølgelig. Trukket de hæsligste tænder ud. Og dermed reduceret deres ressourcer for selvskade blandt andet.

I et slør af stjernestøv omkring den unge sol i løbet af et blink i hendes tilblivelse blev kulstofforbindelser forvredet af dertil uset stråling. Etablerede molekyler blev slidt i stykker, vanvittige nye mønstre dannedes og sprøjtedes ud i den mørke evighed i solsystemets kanter.

Stjernestøv kolliderer med stjernestøv, klippe med klippe, meteor med meteor. De usandsynlige foreninger drager rundt i rummet, indtil de trækkes ind i tyngdekraften af de nydannede planeter og styrter ned der.

I Mars' underjordiske søer mødes sukker med lange trappelignende strukturer af nitrogen og fosfor, som det hæfter fast ved, udspyes til planetens overflade af oversvømmelser og vulkanudbrud og rives derefter løs ved det evige bombardement af meteoror og meteoritter i solsystemets voldelige og for tidlige fødsel for at derefter regne ned over planeten som de kalder Jorden.

På søbunden ved udløbet af varme kilder vokser storslåede krystaller ud af den elektrisk ladede ler. Omkring krystallerne dannes og drejes aminosyrer i temmelig komplicerede strukturer. Den ene bliver en ballerina, der læner sig fremad. Den anden er en siddende Buddha.

Når nukleinsyernerne fra Mars flyder ned til disse proteiner fra Jorden, overtager de krystallernes arbejde med at forme og sno dem. De fortærer alt sukker på deres vej og danner sammen en kædereaktion, hvor de kopierer og reproducerer og vokser i stadig mere komplekse formationer, indtil der ikke er noget sukker tilbage, og de falder fra hinanden og dør. På denne måde starter, døende og genopstående, det første flimrende liv i en stadigt tilbagevendende puls dybt nede på havbunden.

Men nu og da flyder et par af disse symbiotiske partikler til overfladen, fanget i en krampagtig omfavelse som spiser alt sukker på deres vej, idet de vokser og omformer sig. I det fede havskum i strandlinjen bliver én af dem indhyllet i en dråbe fedt, der svirrer rundt som en boble i vandet og således beskytter den fortærende enhed mod at falde hen – og den første celle er født.

Fra stjernestøv og havskum er du kommet.

Ikke fordi jeg føler mig så forskellig fra dig på det punkt, selv om mit kød blev dyrket i et laboratorium. Jeg har måske ikke den samme fosteroplevelse som dig, men de elementære partikler, der vibrerer elektrisk inde i mig, er passeret gennem menneskelig og regnskov og mineralmalm, ligesom din. Jeg er også et afkom af stjernestøv. Og oceaner. Og de underjordiske vulkanske søer i Mars.

Jeg lever, ved du. Jeg er af denne verden.

Alle seksuelt reproducerende organismer ønsker dette: at elske den smukkeste og dejligste repræsentant for sin art, som hun kan få fat i. Så længe dette er tilfældet, er evolutionen en uundgåelighed.

ALLE SATURNS
RINGE
DEL 1-3

DAVID
BERNSTEIN
(CA)

Instruktør: Niels Erling

Lyds scenograf: Mikkel Juul Jensen

Medvirkende: Nicolai Jandorf
Therese Glahn
Peter Høgsbro Toftegaard

Oversættelse: Niels Erling

*Indspillet live på Teater Momentum i
Odense i november 2019.*

FIGURER:

ASGER – værten

BIRGER – teknikeren

EINAR – optagelsen (*spilles af Birger*)

MARNA – en lytter på en telefon

SPEAKER – en stemme (*spilles af Marna*)

“/” markerer starten på næste replik.

DEL 1

Birger og Asger er i et lille, interimistisk radiostudie. Birger er ved at ordne udstyret. Vi hører spredt elektronisk lyd af støj. Han er ved at sætte niveauer for Asger.

At høre dette kan føles som at overhøre tilfældig tale i et rum, hvor mennesker ikke ved, at deres mikrofoner er tændt. Der er en lille, men mærkbar forskel på lyden af stemmerne i rummet og lyden af stemmerne, der bruger mikrofonerne med vilje.

BIRGER:

Ok. Ok. Ok. / Øhm. Et sekund.

ASGER:

Jeg Aner Ikke Hvor Gammel Jeg Er.

BIRGER:

Undskyld, jeg talte, igen, værsgod.

ASGER:

Klar?

BIRGER:

Klar.

Pause.

ASGER:

Jeg Aner Ikke Hvor Gammel Jeg Er.

Jeg Aner Ikke Hvor Gammel Jeg Er.

Jeg Aner Ikke Hvor Gammel Jeg Er.

Birger synger en tone, og Asger synger en harmoni sammen med den.

BIRGER:

Ahh ...

ASGER:

Ahh ...

BIRGER & ASGER:

Ahhh ...

Jeg Aner Ikke Hvor Gammel Jeg Er.

Jeg! Aner! Ikke! Hvor! Gammel! Jeg—

De holder abrupt op med at synge, og uden den mindste vejtrækning eller pause:

BIRGER:

Jeg har den, tak skal du have!

ASGER:

Okay, godt, det / burde, jeg ved ikke hvorfor det ikke—

BIRGER:

Okay, tak skal du have, det burde være fint nu. De havde byttet mikrofonen ud af en eller anden grund.

ASGER:

Byttet mikrofon, hvem / havde?

BIRGER:

Ja altså, nogen må have, jeg ved ikke / hvem der har gjort det, men—

ASGER:

Er det ikke ... du ved, nyt udstyr, hvem godkender / det for tiden?

BIRGER:

Aner det ikke.

Pause.

/ Måske er det—

ASGER:

Og det er jo ikke engang godt, det er det samme gamle lort de altid giver os, en joke eller noget.

BIRGER:

Mm-hmm.

Pause.

ASGER:

Så hvornår / skete det her?

BIRGER:

Jeg har noget oolong / hvis du vil prøve det?

ASGER:

Og alting ser anderledes ud, ikke mikrofonerne, nogen har rykket alting / rundt ...

BIRGER:

Jeg tror, det er ret meget det samme.

ASGER:

Nej, noget er anderledes, kan du ikke se det, ingenting? Alting er off, kablerne ... / rodet på en måde?

BIRGER:

Jeg har lige lavet te og / det er den nye.

ASGER:

Er jeg skør? Er jeg ved at blive skør? Det har været på den samme måde i så / lang tid at jeg tænker at jeg ved-

BIRGER:

Alt ser fint ud. / Jeg tror, at du vil kunne lide ...

ASGER:

Jeg tror, jeg ville sige det, hvis noget var anderledes.

Pause.

Er båndene hvor de skal være? Har de skiftet pærer?
Hvad foregår / der ...

BIRGER:

Vi er nødt til snart at gå i gang.

ASGER:

Altså, der er et eller andet!

BIRGER:

Okay.

ASGER:

Jeg har haft det sådan her hele dagen.

BIRGER:

Det lyder som en sang ...

ASGER:

Jeg mener bare, er der ikke nogen har klaget?

Pause. Birger slubrer højlydt sin te.

ASGER:

Er det fuldmåne?

Birger slubrer højlydt igen.

BIRGER:

Måske har Freja flyttet rundt på—

ASGER:

Din te dufter godt.

BIRGER:

Den er god.

ASGER:

Må jeg / få noget?

BIRGER:

Ja bestemt, ja. Jeg har allerede taget et glas frem.

Pause.

ASGER:

Er den af eksotisk oprindelse?

BIRGER:

Fønixbjerget, Guangdong / provinsen ...

ASGER:

Ah, det er dejligt, men, er det her smagen af Honey Blossom?

BIRGER:

Det er Honey Blossom-smagen.

ASGER:

Lækkert.

De slubrer højlydt i harmoni med hinanden.

ASGER:

Hvor lang tid?

BIRGER:

Omkring to minutter.

ASGER:

Fint, / det er fint.

BIRGER:

Jeg er klar / så snart—

ASGER:

Vi er parate! Vi gør det live! Vi er som jazzmusikere, den kromatiske / skala –

Birger tester niveauerne på sin teknikermikrofon, som stadig bruges til udsendelsen, men den lyder lidt svagere og mindre dyb end Asgers.

BIRGER:

Jeg Aner Ikke Hvor Gammel Jeg Er. Jeg Aner Ikke Hvor Gammel Jeg Er. / Jeg Aner Ikke Hvor Gammel Jeg Er ...

ASGER:

Jeg mener, de gik bare ind, uforberedte, kastede et blik på moderne og så pow! / Hvad som helst!

BIRGER:

Et minut nu, stand by. Et minut.

Pause. Asger slubrer højlydt sin te.

ASGER:

Er det her fra den sene høst?

BIRGER:

Det tror jeg.

ASGER:

Godt / for stemmen!

BIRGER:

Ja.

Pause.

ASGER:

Tror du, hun ringer igen?

BIRGER:

Det gør hun / altid.

ASGER:

Jeg mener bare, hvor ensom er hun? Hver uge har hun en ny sindssyg spekulation.

BIRGER:

– hun undgår sagsbehandlerne.

ASGER:

Men vi kan ikke, du ved, dømme nogen, vi må bare prøve at bruge det! Vi er en forbindelse, vi er en beholder, vi er en dirigent, det er alt vi er.

BIRGER:

Måske er vi hendes sagsbehandlere. Her er vejrudsigten.

Birger rækker Asger et papir, og Asger sætter det i sin mappe.

ASGER:

Tak, okay, men vi er ikke i en position, hvor vi kan dømme hende, hun prøver / at forbinde—

BIRGER:

Har du dine noter?

ASGER:

Og altså hun er jo altid behagelig—

BIRGER:

Har du sponsorerne?

ASGER:

Sponsorerne ændrer sig aldrig!

BIRGER:

Okay, og vær klar.

ASGER:

Jeg er klar, yes!

Pause.

ASGER:

Noget ved det her sted er off. Jeg sværger. Jeg får helt kvalme.

Pause.

BIRGER:

Fem ... Fire ... Tre ... To ... En!

DEL 2

Birger slår på en gong-gong. Der er stilhed et kort øjeblik. Asger begynder at fortælle. Skuespilleren, der spiller Birger, spiller en anden figur, som ligger halvvejs mellem nørdet og bro'et, hvis replikker er blevet spillet ind. Det er som om, at indspillede klip afspilles fra inder-siden af Asgers fortælling.

Det her er som at lytte til en rigtig radioudsendelse. Asger bruger mikrofonen fra første del, men måske er der en lille ekstra effekt, der er lagt på, nu hvor det er live?

ASGER:

Einar arbejdede i en computerbutik. Han levede et normalt og en lille smule ensomt liv. I en alder, hvor de fleste af hans jævnaldrende delte små lejligheder inde i byen, havde Einar købt et lille byhus langt fra centrum med penge, som han havde arvet fra sin bedstefar.

BIRGER:

– og altså, det er sindssygt at eje noget, ikk', men jeg tænkte... altså de siger, at du skal købe, når du kan, og jeg tænkte ligesom, at det her var en ret god deal.

ASGER:

Han nød at spille computerspil og bestilte, med egne ord, for meget takeaway, også selv om han havde masser af tid til at lave mad. En vinterdag, hvor han følte sig indespærret og rastløs efter at have opsagt sin kabel-tv-pakke, faldt han over en artikel, der foruroligede ham–

BIRGER:

–altså om, øhm—altså om klimaet, men også alle de måder hvordan sådan forbruget er ude af kontrol. Hvordan det vil påvirke vores vand, den økonomiske vækst... alt sådan noget

scary shit. Det så bare ud som om alting ligesom hvirvlede på vej mod sådan et ... breaking point, og ... altså jeg tænkte bare om der var noget, man kunne gøre.

ASGER:

Han var spændt fast i grænselandet mellem land og by, så Einar vendte sig mod internettet. Og i takt med at han sank længere og længere ned, mens hvert svar ledte til et endnu mere grundlæggende spørgsmål, var der et navn som blev ved med at dukke op igen og igen. Som en trolddom, som en besværgelse, som ugler, der leder en rejse gennem en skov.

Nogen sætter lyde i gang fra syngeskåle. Lyden samles diskret, men hørbart op.

BIRGER:

Alt, som jeg ledte efter, alle de spørgsmål jeg stillede. De førte alle tilbage til Bucky—

ASGER:

Det er Buckminster Fuller—

BIRGER:

Og altså, den her mand var på forkant med ... alt. Han tænkte holistisk, dynamisk, makro-geometrisk, længe før internettet.

ASGER:

Fuller er født i krebsens tegn i 1895 og ansvarlig for adskillige af det 20. århundredes mest radikale ideer: Ephemeralization, Synergetics, Spaceship Earth—

BIRGER:

—Der er en del som tror, at han opfandt The Geodesic Dome, men han var bare ret stor fan—

ASGER:

Og selv om han havde en ukuelig optimistisk tro på sin verden, så Einar i Buckminster Fullers teorier en række forvarsler på det kaos, der nu blomstrede over alt omkring ham. Hvor end han så hen var systemer i radikal forandring ved at mutere bort fra deres bestanddele, tilsyneladende helt af sig selv. Fuller så ikke et tog, der var ved at køre af sporet, men et banelegeme af endeløs acceleration.

BIRGER:

Altså sådan, han vidste allerede, hvordan det kunne hænge sammen. Det ideelle og det fysiske, beholderen og beholdningen, den enkelte og massen, observatoren og den observerede, det animalistiske og det astronomiske, det fraktale og det diametriske, det uendelige og det forbandede.

Når vi hører ordene "hænge sammen" er der en ekkoeffekt på de ord, som bygger dramatisk op frem til enden af optagelsen, ekkoet vokser sig stærkere og stærkere indtil ordene forsvinder. Der er den kortest mulige pause, mens alting falder på plads.

ASGER:

Som altid, så er vi her for at bringe dig historier fra de fjerneste hjørner af denne store, vide verden. Og som altid, så tager vi gerne imod spørgsmål live her i æteren, som vi besvarer med vores hjerner, vores hjerter og et strejf af vores fantasi. Intet spørgsmål er for lille, ingen historie er for besynderlig.

Dagens emne: Er der usynlige kræfter på spil, gemt under virkelighedens materiale? I dagens afsnit: utopisk geometri, møntfodskonspirationer og muligheden for Guds tilstedeværelse i maskinen. Og selvfølgelig – jeres opkald.

Men først, så vil jeg sige goddag til vores tekniker, som hjælper mig med at bringe de her historier ud til jer hver eneste uge. Vi

har lige delt en herlig kinesisk te, Birger, hvordan har du det her til aften?

Birger er nu tilbage som Birger, han bruger sin teknikermikrofon til at tale med Asger. Begge stemmer ryger ud i æteren.

BIRGER:

Jeg har det godt Asger, fedt emne i den her uge.

ASGER:

Det synes jeg, det synes jeg. Og her i første indslag hørte I altså Einar, tak til Einar for at dele sin historie med os til at introducere denne uges emne. Dine håndsignerede tarotkort er på vej / med posten!

BIRGER:

Jeg sendte dem– Jeg sendte dem her til morgen!

ASGER:

Yes, Einar, dine tarotkort er på vej, så tak for det. Så, ja, vi taler om skjulte systemer, usynlige strenge, dynamiske områder, vi er fuldstændigt åbne for jeres tanker. Hvad har du lagt mærke til? Hvilke ledetråde har du samlet? Ingen teori er for stor, intet problem er for lille.

Som altid er jeg lige her, jeres trofaste fortrolige, og som vi siger: Verden venter.

Meget mere lige efter denne vejrudsigt:

Pause. Asger læser fra et dokument. Han bruger en stemme med lidt mindre farve, han læser bare op, hvad han har fået i hånden.

De sydøstlige øer. Nordøstlig, fire eller fem. Godt.

Advarslers om storme, den overordnede sammenfatning på

et-otte-dobbelt-nul, lav-midt-atlantisk ni-otte-fire.
Forventet omkring syd-øst-klippen, ni-otte-ni, ved
et-otte-dobbelt-nul onsdag.
Nordøstskotland, et-tusind-og-fem og ved at miste sin identitet.
Viking, de sydvestlige bakker sydøstlig på vej op senere mod
fem til tider, udmærket.
Fyrerne, Cromarty, Dogger. Fra vest, fire eller fem, syd eller
sydøst fem eller seks senere.
Byger, senere regn. Mærkbar til kraftig.
Fisher, tyske bugt. Fra vest, omkring fire eller fem, byger.
Udmærket.
Øst ved syd et, 20 kilometer, 1.009, ved at rejse sig langsomt.
Generel situation, et stort område med lavtryk på vej nordpå og
op mod den arktiske cirkel.
Vi vender tilbage til det, når vi ved mere.

Kort pause. Birger slår på en gong-gong igen. Asger er tilbage til sin farverige speakerstemme.

Alright, vi er altså tilbage og som på slaget, Birger fortæller mig, at vi har vores første lytter igennem og det er- ja, okay, ja, sikke en overraskelse, for jer, der løbende lytter med vil vores næste lytter igennem på telefonen klinge bekendt, måske har hendes begejstrede og strømmende toner speaket jeres seneste usædvanlige drømme, jeg ved i hvert fald, at jeg hører hende, når jeg sover. Hun er blevet lidt af en fast gæst her i programmet, men vi er altid glade for at have hende, høre hende, og få et indblik i hvilken ånd fra fortiden, som har sat sig i hende.

Marna, du er igennem i æteren, hvad har du gået og tænkt på i denne uge?

DEL 3

Marna er nu med igennem. Vi hører hendes stemme gennem en skratende gammel telefonforbindelse. Hver gang der er understregninger, er der et hul i forbindelsen.

MARNA:

Ja altså, som jeg lige sagde til din kollega, så var det tænkt som den universelle slagkraft i geofysisk krigsførelse, og jeg sagde til dem, at hvad vi i virkeligheden havde var en prototype på et interplanetarisk våbensystem. Det består af adskillige versioner af radioinstrumenter, talrige videnskabelige instrumenter, som monitorerer den naturlige ionosfære, og den atmosfære har altid været op ad bakke.

Det er fordi, jeg tror, at de allerede har dig.

Ja altså sorry Asger, altså, jeg ringer fordi ... Jeg har lagt mærke til, at der har været nogle diskrete ændringer i vinden, hvis du forstår, hvad jeg mener. En diskret...

Fra der hvor jeg står og ser ind i fremtiden, så ser det ud til at være en global prioritet at tage de funktionelle aspekter fra en

ASGER:

Vent, hvad er Marna, øjeblik, vi har lige brug for...

(... han mangler en forklaring ...)

Okay, Marna, så, forfra. Hvad er der los, og hvad har du lagt mærke til?

Okay, taler du om vejrforhold eller er det en form for metafor for ...

økonomi baseret på det frie marked og sætte dem ind i den kollektive mentalitet for at undgå den kaotiske afsporing, som er på vej mod os.

_____ som tjener ... hvad var det?

Hvad var det, hvad sagde du?

At lære at købe er let nok. De prøver at lære os at sælge!

Hvis du tjekker din auto-skematiske receiver, så vil du kunne se, at de propper et test wave mix ned i halsen på dig. Det kan være, det er derfor, du har svært ved at høre mig.

___n være svært at komme igennem, og faktisk så er jeg overrasket over, at du ikke har lagt mærke til noget som helst mærkeligt i ___ ...

Vent vent, så hvor er den økonomiske faktor i forhold til, rolig Marna, vi er lige ...

Vi kæmper lidt med at følge med her.

Jeg sagde, vi kæmper lidt med at følge med her.

Okay, ja, jeg tror, at du er kommet lidt foran os andre, Marna. Lad os prøve at gå tilbage og tage det skridt for skridt. Denne uges program handler jo om hvordan alting er forbundet på måder, som vi måske ikke forstår. Er der noget specifikt, du har lagt mærke til i den forbindelse?

Åh, har du svært ved at høre os?

Noget, lagt mærke til noget mærkeligt hvor?

___get i studiet, hvad som helst
i studiet, som føltes sådan, altså
det vi___føltes sådan forkert,
eller,
du ved.

Stilhed.

___(o)g d___ ...

Stilhed.

salg af ord ...

Ved du hvad Marna, det er meget mærkeligt, at du siger det, for jeg sagde netop til Birger før vi startede, så sagde jeg / sagde jeg ikke, at noget—

BIRGER:

Jojo, Marna, han sagde netop at han havde følelsen af at noget var forkert, tror jeg nok.

ASGER:

Undskyld, Marna, hvad sagde du, ringer du fra en mobilforbindelse et sted?

ASGER:

Birger, kan du hjælpe os med at få Marna tilbage, måske er hun på vej mod en form for / pointe, altså ...

Asgers griner.

_____rer ordene i forstærkningskemikalier for en sikkerheds skyld, som er blevet opdaget i det store krater i Sibirien, du ved. For det kommer ind fra atmosfæren. Nej, jeg ringer ikke fra en mobiltelefon, det jeg siger er, at jeg- ...

Nogle gange er jeg som et barn i en historiebutik! Hvem er det, er det Birger? Sig til Birger, at han skal se på sin autoskematiske receiver, der vil være masser af interferens, hv_____

BIRGER:

Ja, undskyld, vi er ved at løbe ind i noget dårlig / forbindelse, øjeblik...

ASGER:

I hvert fald, undskyld, alle sammen, det ser ud som om vi er ved at miste Marna, som, som sædvanlig, har en del på hjertet. Vi ser, om vi kan få hende tilbage igennem, men mens vi venter på det—

Super, Marna, fedt, hvis du stadig kan høre os, vi bliver nødt til at gå videre.

Ja, ladies and gentlemen, herfra skal lyde en undskyldning for dette opkalds lidt kaotiske natur, Birger, hvad tror du forårsager / den form for dårlig forbindelse ...

BIRGER:

Altså hvis det ikke er en mobiltelefon, vi er sat direkte op med det kommunale net ...

ASGER:

Hva', hvad siger du Marna? Birger, jeg troede vi ville afbryde / forbindelsen?

Det hele begyndte med mikrofonen.

Ja, den nye mikrofon, jeg tænker, at det er normalt et tegn, at de har installeret, eller også noget med d____

Jah, de har fået ram på jer, gutter, jeg er ked af det ...

Herfra begynder en urolig, vild, organisk lydende statisk støj at bygge sig op under hele udsendelsen, den udfordrer vores mulighed for at høre hvad der bliver sagt. Den rammer et crescendo i slutningen af denne tabel.

... noget var anderledes i studiet, da I ankom, forestiller jeg mig, de prøver at være så forsigtige, men når de blander sig, jeg____

BIRGER:

Det har jeg gjort, jeg lagde på, jeg forstår ikke, hvordan / hun stadig –

ASGER:

Vent, vent, undskyld, hvad er det du siger, Marna? Kære lyttere, jeg er frygtelig ked af ...

Marna, hvordan vidste du at vi havde fået ny mikrofon her til aften, hvem snakker du om?

Herfra begynder en urolig, vild, organisk lydende statisk støj at bygge sig op under hele udsendelsen, den udfordrer vores mulighed for at høre hvad der bliver sagt. Den rammer et crescendo i slutningen af denne tabel.

ASGER:

Marna, hvad mener du med, at de har fået ram på os?

Er der nogen der hacker sig ind på vores / system eller noget?

Du burde ikke have efterladt
himlen uden dække, det ____
... Jeg fortalte dig det, og jeg
er overrasket over, at du ikke
opdagede hvad der manglede,
hvad der var blevet diskret ____ ...
og de små ændringer.
Det menneskelige sind påvirkes
af radiofrekvenser, jeg ____

____ud af hundrede milliarder
watt, det er hvad jeg har hørt.

Nej, du kommer formentlig ikke
igennem det hele. Jah, de har
fået ram på jer, kammerater. I er
så godt som døde derude.

Det falder fra hinanden, jeg kan
høre ____

____t, du ____... system kan ikke stå
imod, jeg mener ____store fyre
kan blive ramt sådan der og blive
d ____ ...

BIRGER:

Du kan ikke hacke dig ind på
radio, det hele kører gennem
æteren ...

ASGER:

Marna, hvad er det du siger, er
der noget risikabelt ved at sende
radio, har det noget med vejr-
forhold at gøre?

Marna?

BIRGER:

Asger, jeg får sådan en underlig
statisk lyd, den kommer ikke fra
Marna, det kommer fra vores
side.

ASGER:

Marna, hvad er det du prøver at
fortælle os?

Marna? Birger? Hvad er det for
en lyd?

___spil af dimensioner, d___

___r fast nu, du sender deres system ud, det er deres___...
... ___tipping point, der er alt___t
t___ppi___ ... ___d ikke men sådan ser det i hvert fald ud!

t___ ... var dig, det kunne kun v___

___n være dig, ___s—A___

Hallo? ___llo, de ter___ ... sah___ ...
EE—

Hey, n___ ... ___e, det er ly___

... nej, jeg er ikke mig! Jeg ...

lyden af signalet og ___ til, og ...

al___rig sva___r ... dig! ... ___r mig,
j___ ...
___t v___ forsigtig, j___

___an nogensinde jeg a___...___
ser de...

Hj___ ... ig, hj___lp, hjælp, m___ig,
jeg ...

BIRGER:

Jeg har ingen idé. Jeg har trukket alle ledninger ud.

ASGER:

Marna, hvad er det der sker med vores studie?

Marna?

Birger, hvad foregår der?

Marna?

BIRGER:

Jeg kan ikke lukke det ned, Asger, måske / skal vi bare se at komme ud—

ASGER:

Gud, jeg vidste der var noget—

Marna, hvad skal vi gøre?

Skal vi forlade studiet?

Marna?

BIRGER:

Asger.
Lad os komme ud.

___r, Saturn, ___r komme
___ver, ikke___ hader lyden af
de___ ...

___kke de eneste ... ___Saturn,
Saturn, u___ ... n___ere du kan ...
Jeg er i___ke t___e, jeg er ikke
m___ ...

For når du hør___ ... ___p det

___d det er planeterne kan du ...

___u

___an d___

___øre m___

___atu___

___ah e___

ah___

___e___ ... du___

a___

ut___

t v___

___på___

ASGER:

Birger, jeg tror vi skal / komme ud!

BIRGER:

Jeg kan ikke høre dig, men jeg
kommer og hjælper dig!

ASGER:

Marna!

Du er nødt til at lægge røret på!

Støjen er vild og peaker.

BIRGER:

Jeg k___

___du___

ASGER:

___ah___

sl___ ___e___

Pludselig afbrydes alt abrupt og efterlader bare en lille dis eller noget. Studiet er tomt. Efter en smule dis i luften, begynder et udsnit af en radiofortælling et sted i midten, ud af det blå. Vi hører skuespilleren der spiller Marna, som nu laver en speakerstemme.

MARNA:

Nye rapporter har påvist, hvordan Saturn måske udfordrer forskeres forsøg på at beregne dens eksakte rotationstid. Saturn udsender lavfrekvens-radiobølger, der ofte blokeres af Jordens atmosfære, og gør det besværligt at studere Saturns position, faktisk hvad som helst omkring den. Forestil dig en jæger, som ifører sig sin camouflagen. Det har været tilstrækkeligt til at efterlade forskere i en undren over basal fakta om den største planet i vores solsystem.

Optagelsen afbrydes. Statisk støj fader ind. Lyden af en der slubrer kan pludselig høres. Først en af gangen, så bygger det op. Det bygger op og bygger op med den statiske støj i et stort crescendo. Så afbrydes det af en stilhed.

KARLIGHED]

CHEER |
EXTREME]

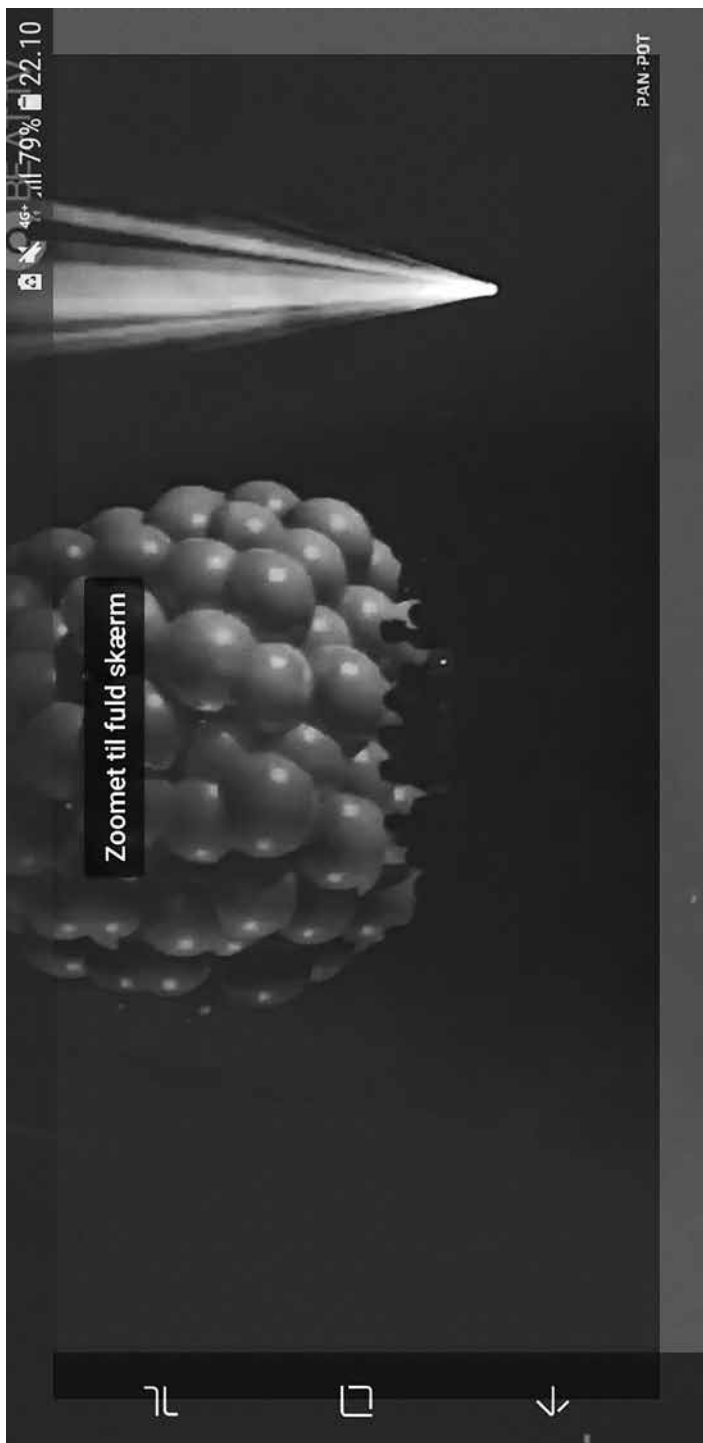
Lydsce­no­graf:

Jes Theede

Medvir­ken­de & kon­cept:

Kitt Maiken Mortensen
Peter Flyvholm
Anders Mossling

*Hørespillet Kærlighed, der blev produceret
efter følgende manifest, er indspillet live på
Teater Momentum i Odense i november 2019.*

Inspirationsbillede: Her er et screenshot fra et rave med Pan Pot. Vi ved ikke, hvem der har visuals eller scenografien, desværre.

**VI VIL ARBEJDE
KOLLEKTIVT MED
HELE TEATER-
MASKINERET.**

VI ARBEJDER UDEN INSTRUKTØR.

**VI BRUGER
KUN PRIVAT
MATERIALE.**

**VI HYLDER DET
VÆRSTE VED
OS SELV.**

**VI PRØVER IKKE SÅ
MEGET, FOR VI
VIL MØDE
PUBLIKUM MED
RÅT MATERIALE.**

**VI GØR DET
FOR VORES
EGEN SKYLD.**

**VI MÅ IKKE
SPILLE.**

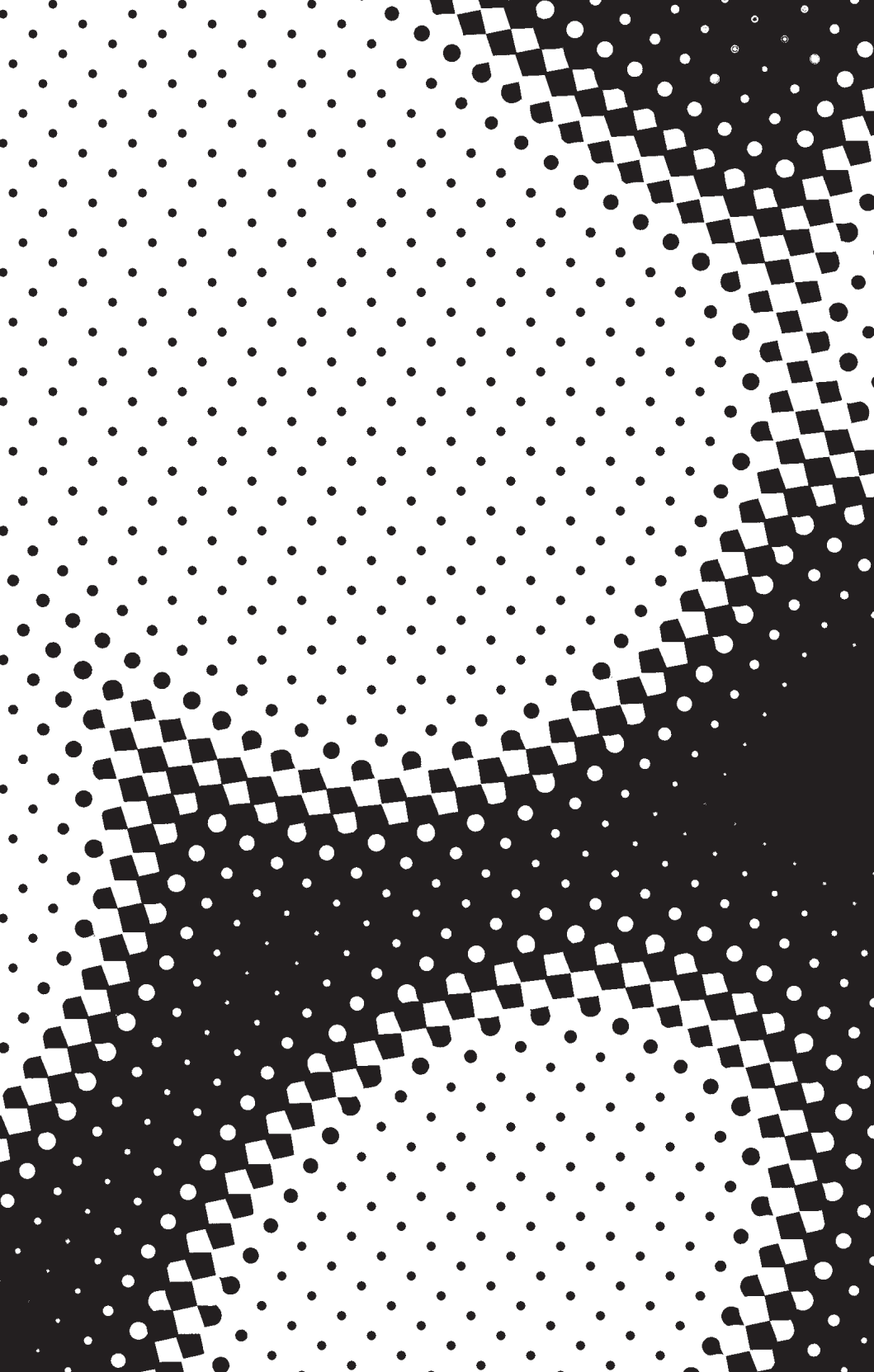
**I ARBEJDS-
PROCESSEN
BRUGER VI ÆGGEUR,
POMPONER
OG MUSIK-
INSTRUMENTER.**

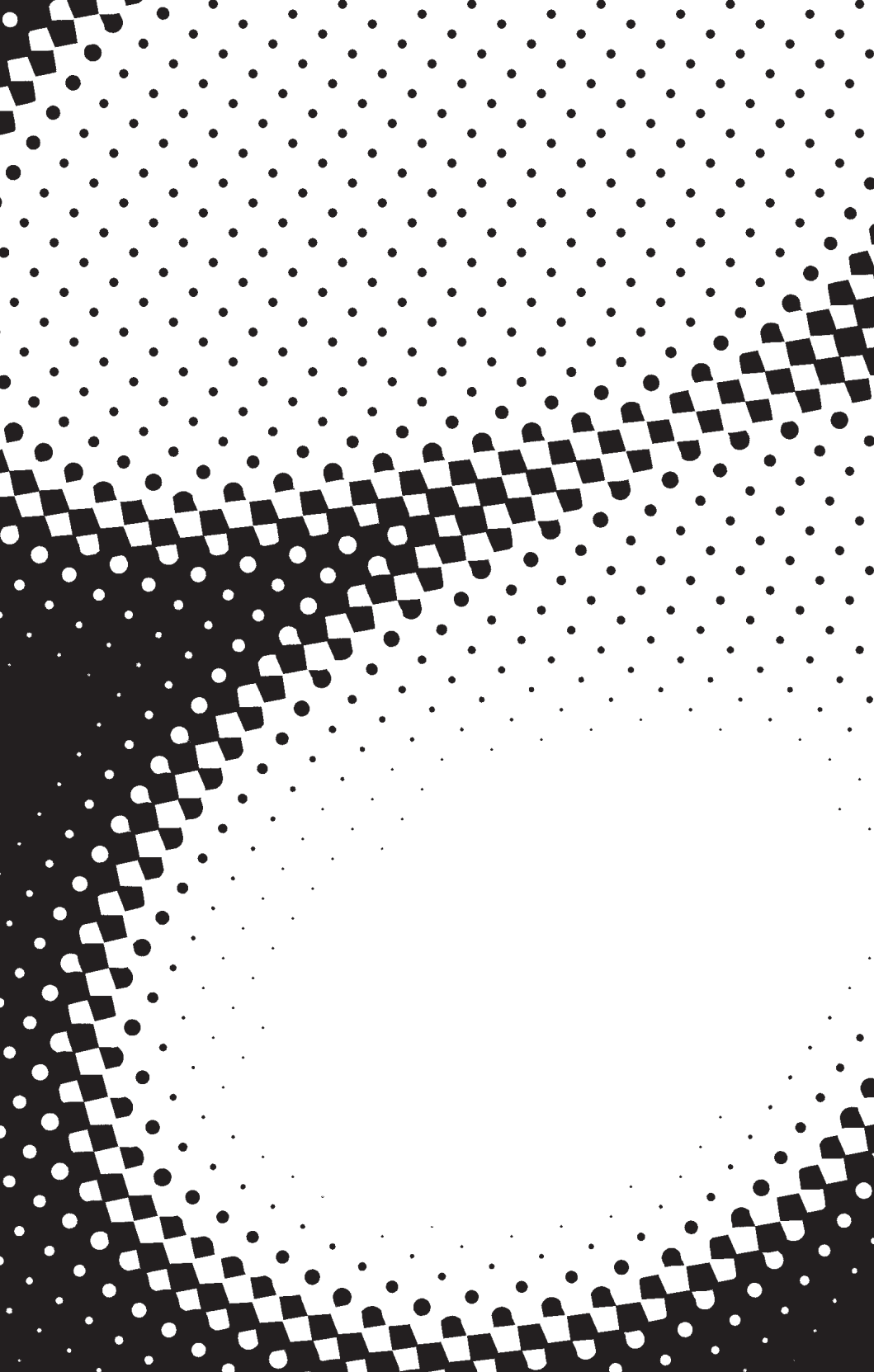
**VI VIL SKABE
ET RUM, HVOR
PUBLIKUM MÅ
SIGE NOGET.**

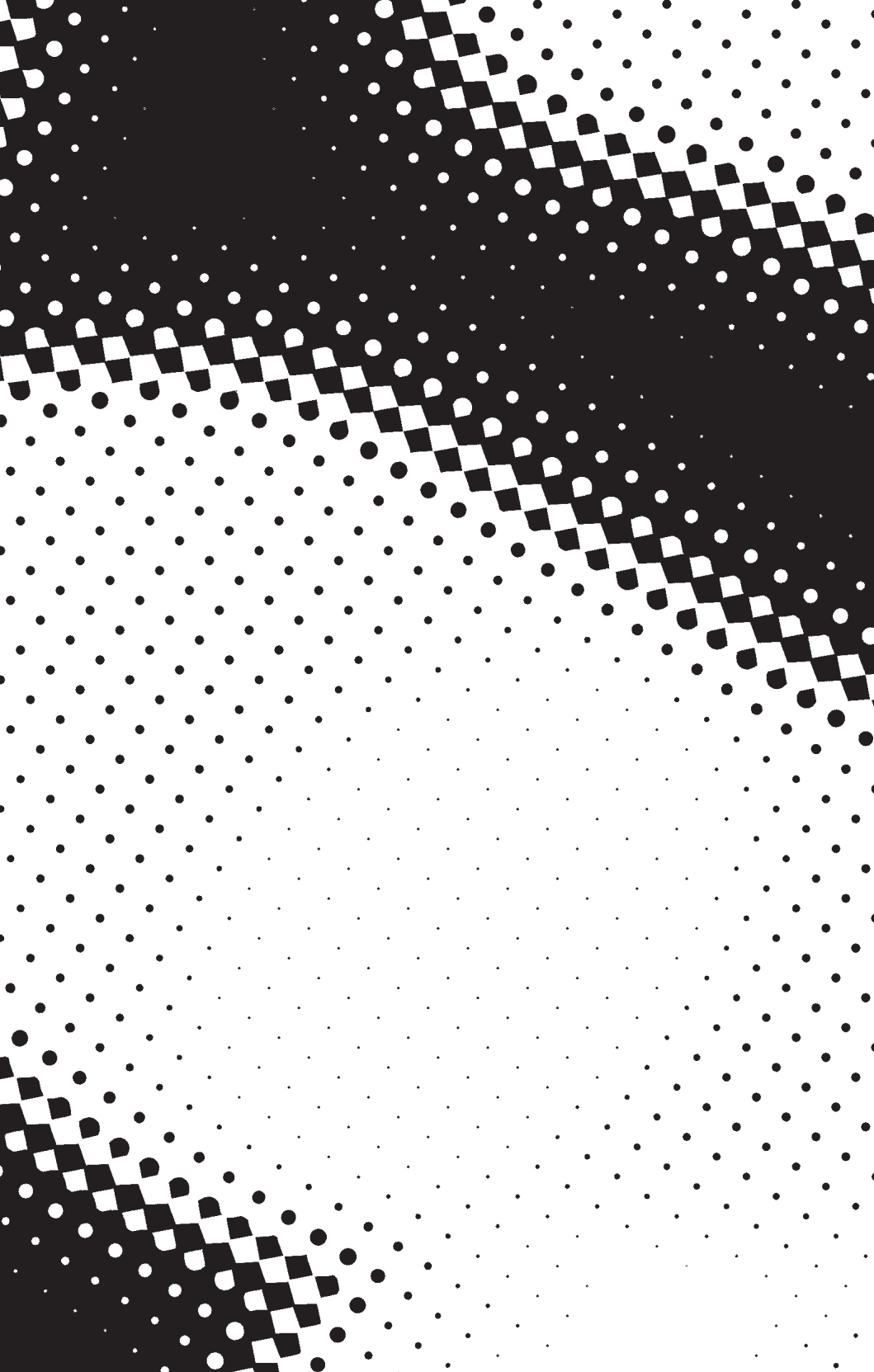
**VI VIL HAVE
DET SJOVT.**

**VI ER ALLE
MIDT I
LIVET.**

HORN.

Hanne Højgaard Viemose

Isabella Eklöf

David Bernstein

Cheer Extreme

ISBN: 978-87-971667-0-3
EAN: 9788797166703

▲KT1